

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 3217/23
25.9.2024.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Гордане Тошић, председника већа, Љиљане Милосављевић и Мирославе Вучетић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Бућковић, адвокат из Београда, ул. Шавничка бр.43/28, против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ул. Косовска бр.31, ради исплате разлике зараде, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 908/22 од 7.12.2022.године, након расправе одржане пред другостепеним судом дана 25.9.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 908/22 од 7.12.2022.године у ставу првом и другом изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Република Србија, Министарство унутрашњих послова да тужиоцу АА из ... на име разлике мање исплаћене плате, за период од 1.10.2014. године до 1.9.2017. године, а на основу обављеног рада и времена проведеног на раду исплати износ од укупно 2.093.193,52 динара, и то:

- за октобар 2014. године, износ од 59.718,87 динара, са законском затезном каматом почев од 26.11.2014. године, до исплате,
- за новембар 2014. године, износ од 64.499,66 динара, са законском затезном каматом почев од 26.12.2014. године, до исплате,
- за децембар 2014. године, износ од 53.976,21 динара, са законском затезном каматом почев од 26.1.2015. године, до исплате,
- за јануар 2015. године, износ од 53.976,21 динара, са законском затезном каматом почев од 26.2.2015. године, до исплате,
- за фебруар 2015. године, износ од 53.976,21 динара, са законском затезном каматом почев од 26.3.2015. године, до исплате,
- за март 2015. године, износ од 55.378,21 динара, са законском затезном каматом почев од 26.4.2015. године, до исплате,
- за април 2015. године, износ од 54.210,15 динара, са законском затезном каматом почев од 26.5.2015. године, до исплате,

-за мај 2015. године, износ од 53.976,25 динара, са законском затезном каматом почев од 26.6.2015. године, до исплате,
-за јун 2015. године, износ од 53.976,21 динара, са законском затезном каматом почев од 26.7.2015. године, до исплате,
-за јул 2015. године, износ од 64.784,71 динара, са законском затезном каматом почев од 26.8.2015. године, до исплате,
-за август 2015. године, износ од 53.976,21 динара, са законском затезном каматом почев од 26.9.2015. године, до исплате,
-за септембар 2015. године, износ од 65.070,13 динара, са законском затезном каматом почев од 26.10.2015. године, до исплате,
-за октобар 2015. године, износ од 54.222,23 динара, са законском затезном каматом почев од 26.11.2015. године, до исплате,
-за новембар 2015. године, износ од 65.070,13 динара, са законском затезном каматом почев од 26.12.2015. године, до исплате,
-за децембар 2015. године, износ од 66.371,55 динара, са законском затезном каматом почев од 26.1.2016. године, до исплате,
-за јануар 2016. године, износ од 55.306,80 динара, са законском затезном каматом почев од 26.2.2016. године, до исплате,
-за фебруар 2016. године, износ од 55.306,80 динара, са законском затезном каматом почев од 26.3.2016. године, до исплате,
-за март 2016. године, износ од 66.371,55 динара, са законском затезном каматом почев од 26.4.2016. године, до исплате,
-за април 2016. године, износ од 66.371,55 динара, са законском затезном каматом почев од 26.5.2016. године, до исплате,
-за мај 2016. године, износ од 55.306,80 динара, са законском затезном каматом почев од 26.6.2016. године, до исплате,
-за јун 2016. године, износ од 55.558,21 динара, са законском затезном каматом почев од 26.7.2016. године, до исплате,
-за јул 2016. године, износ од 55.558,20 динара, са законском затезном каматом почев од 26.8.2016. године, до исплате,
-за август 2016. године, износ од 55.558,20 динара, са законском затезном каматом почев од 26.9.2016. године, до исплате,
-за септембар 2016. године, износ од 55.558,20 динара, са законском затезном каматом почев од 26.10.2016. године, до исплате,
-за октобар 2016. године, износ од 55.558,20 динара, са законском затезном каматом почев од 26.11.2016. године, до исплате,
-за новембар 2016. године, износ од 55.558,20 динара, са законском затезном каматом почев од 26.12.2016. године, до исплате,
-за децембар 2016. године, износ од 58.336,08 динара, са законском затезном каматом почев од 26.1.2017. године, до исплате,
-за јануар 2017. године, износ од 69.996,16 динара, са законском затезном каматом почев од 26.2.2017. године, до исплате,
-за фебруар 2017. године, износ од 58.336,08 динара, са законском затезном каматом почев од 26.3.2017. године, до исплате,
-за март 2017. године, износ од 70.302,61 динара, са законском затезном каматом почев од 26.4.2017. године, до исплате,
-за април 2017. године, износ од 58.582,53 динара, са законском затезном

каматом почев од 26.5.2017. године, до исплате,
-за мај 2017. године, износ од 70.302,61 динара, са законском затезном каматом почев од 26.6.2017. године, до исплате,
-за јун 2017.године, износ од 70.302,61 динара, са законском затезном каматом почев од 26.7.2017. године, до исплате,
-за јул 2017.године, износ од 70.302,61 динара, са законском затезном каматом почев од 26.8.2017. године, до исплате,
-за август 2017.године, износ од 61.535,94 динара, са законском затезном каматом почев од 26.9.2017. године, до исплате,

као и да Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, у корист тужиоца уплати доприносе ПИО, за период од 1.10.2014.године до 1.9.2017.године, а на основицу неисплаћене разлике по износу односно тарифи важећој на дан исплате у фонду, а све у року од 15 дана од пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 664.392,00 динара, са законском затезном каматом од изврности, па до исплате, а у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду ПП 908/22 од 7.12.2022.године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име разлике мање исплаћене плате, за период од 1.10.2014. године до 1.9.2017. године, а на основу обављеног рада и временаведеног на раду исплати износ од укупно 2.093.193,52 динара, у појединачно одређеним месечним износима, у вредности и са законском затезном каматом, као у садржају тог става. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, у корист тужиоца уплати доприносе ПИО, за период од 1.10.2014.године до 1.9.2017.године, а на основицу неисплаћене разлике по износу односно тарифи важећој на дан исплате у фонду. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у ставу првом и другом изреке, како то произлази из жалбених навода, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, у побијаном делу, у границама овлашћења прописаних чланом 386. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужиоца основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде, у преиначеном делу, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 2. тачке 1, 2,

3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка, на које се указује у жалби.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је био у радном односу код тужене на радном месту послови ... Одсека за сузбијање отмица, изнуда и уцена са елементима организованог криминала, Одељење за сузбијање организованог општег криминала, Служба за борбу против организованог криминала у звању полицијског саветника, на које је распоређен решењем в.д. директора полиције од 01.5.2016.године. Код тужене је претходно радио у Служби за борбу против организованог криминала у својству главног полицијског инспектора по решењу директора полиције од 01.6.2012.године, а у Службу за борбу против организованог криминала је ступио дана 01.7.2006.године, на основу решења МУП, Дирекције полиције 03/1 бр. 112-3803/2006 са радног места у градском СУП-у, ПУ за град Београд, УКП III одељење. На основу налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке од 24.4.2019.године, утврђено је да укупна номинална разлика плате тужиоца, да је исплаћивана на основу закона и Уредбе, за период од 01.10.2014.године до 31.8.2017.године, износи 2.093.193,52 динара, а да доприноси за пензијско и инвалидско осигурање на износ позитивне разлике укупно износе 994.341,57 динара, да месечна плата тужиоца зависи од коефицијента посла који обавља, временаведеног на раду и прописане нето месечне основице плата, с тим што се после распоређивања од 15.2.2006.године узима у обзир околност да се послови обављају у посебној организационој јединици МУП-а формираној по посебним захтевима, а да су у области уређења плата запослених у МУП-у битне измене наступиле са променом прописаних нето основица плата априла 2012.године и да сходно Закону о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела ("Сл. Гласник РС" бр.42/02...32/13) и члану 146. и 147. Закона о полицији, обрачуната месечна нето зарада тужиоца на претходном послу за јануар-фебруар 2006.године износи 28.384,05 динара и за фебруар-март 2006.године, после трајног премештаја износи 34.697,38 динара и да су од момента распоређивања тужиоца од 15.2.2006.године евидентна фактичка повећања плате, пре свега због повећања нето основице плата запослених у МУП-у, а што се узима у обзир обрачуна предметне разлике.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, с обзиром да вештачењем није утврђено колико је износила основица за обрачун двоструког износа плате тужиоцу и то плата која је остварена на одговарајућем радном месту код тужене за јун 2006.године, без додатака на плату који се утврђени законом и без узимања у обзир промена основне плате тужиоца за тај период, те да у складу с тим није утврђено да ли је према исплатним вредностима плате за утужени период тужиоцу извршена исплата плате у складу са Уредбом. Како је обрачун вештака заснован на другачијој методологији која подразумева увећање основне зараде која је супротна Уредби, а тужилац није предложио допунско вештачење којим би се евентуална разлика плате за утужени период обрачунавала на бази двоструке плате из месеца који претходи месецу преласка у службу, то по оцени првостепеног суда тужилац није доказао основаност свог

потраживања, јер је терет доказивања био на њему у смислу одредби члана 228. и 231. Закона о парничном поступку.

Како је у овој парници првостепена пресуда већ једном била укинута, а услед погрешне примене материјалног права, чињенично стање је остало непотпуно утврђено на околности које су од значаја за одлучивање у овој парници, јер није разјашњено која је основица узета за обрачун двоструког износа плате која припада тужиоцу, овај суд је у смислу одредбе члана 383. став 4. Закона о парничном поступку, одржао расправу, поновио изведене доказе, у првостепеном поступку, извео доказ саслушањем судског вештака економско-финансијске струке, па је оценом изведених доказа, у смислу одредбе члана 8. Закона о парничном поступку, утврдио следеће чињенично стање:

Тужилац је, као капетан, радник Министарства унутрашњих послова, са радног места сузбијање крвних деликата у Одељењу за сузбијање крвних и сексуалних деликата, Управе криминалистичке полиције, Секретаријата унутрашњих послова у Београду, решењем МУП-а, Ресор јавне безбедности 01/2 број 112-2468/2006 од 7.2.2006.године, распоређен са 15.2.2006.године на радно место послови сузбијања убистава, отмица, изнуда и учена са елементима организованог криминала (ОСЛ) у Одељењу за сузбијање организованог општег криминала у Служби за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције. Тужилац је у радном односу код тужене на радном месту послови ... Одсека за сузбијање отмица, изнуда и учена са елементима организованог криминала, Одељење за сузбијање организованог општег криминала, Служба за борбу против организованог криминала у звању полицијског саветника, на које је распоређен решењем в.д. директора полиције од 01.5.2016.године. Из налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке од 24.4.2019.године, утврђено је да укупна номинална разлика плате тужиоца, да је исплаћивана на основу закона и Уредбе, за период од 01.10.2014.године до 31.8.2017.године, износи 2.093.193,52 динара, а да доприноси за пензијско и инвалидско осигурање на износ позитивне разлике укупно износе 994.341,57 динара, да месечна плата тужиоца зависи од коефицијента посла који обавља, временаведеног на раду и прописане нето месечне основице плата, с тим што се после распоређивања од 15.2.2006.године узима у обзир околност да се послови обављају у посебној организационој јединици МУП-а формираној по посебним захтевима, а да су у области уређења плата запослених у МУП-у битне измене наступиле са променом прописаних нето основица плата априла 2012.године и да сходно Закону о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела ("Сл. Гласник РС" бр.42/02...32/13) и члану 146. и 147. Закона о полицији, обрачуната месечна нето зарада тужиоца на претходном послу за јануар-фебруар 2006.године износи 28.384,05 динара и за фебруар-март 2006.године, после трајног премештаја износи 34.697,38 динара и да су од момента распоређивања тужиоца од 15.2.2006.године евидентна фактичка повећања плате, пре свега због повећања нето основице плата запослених у МУП-у, а што се узима у обзир обрачуна предметне разлике. Из исказа судског вештака економско – финансијске струке од 25.9.2024.године, утврђено је да је као полазна основа за обрачун узета плата претходног радног места за јануар-фебруар 2006.године, која је износила 28.384,05 динара, и која је за ова два месеца иста, с обзиром да је тужилац са 15.2.2006.године распоређен у Службу за борбу против организованог криминала. Појединачни месечни

износи потраживања, као и датуми од када тече законска затезна камата разлике плате дати су у табеларном делу налаза.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, Апелациони суд у Београду налази да је у конкретном случају тужбени захтев тужиоца основан.

Наиме, према одредби члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела (“Службени гласник РС”, бр.42/2002...32/13), лица која обављају послове и задатке у државним органима посебним организационим јединицама из овог закона, имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду. Ставом 2. овог члана је прописано да плате лица из става 1. овог члана уређује Влада.

Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела (“Службени гласник РС”, бр. 42/02, 27/03, 39/03, 60/03, 67/03, 29/04, 58/04, 45/05, 61/05, 72/09, 72/11, 101/11, 32/13), прописано је да се ради обављања послова органа унутрашњих послова у вези са кривичним делима из члана 2. овог Закона, образује у оквиру министарства надлежног за унутрашње послове, Служба за сузбијање организованог криминала која поступа по захтевима специјалног тужиоца у складу са законом (члан 10. став 2.), да лица која врше функцију односно обављају послове и задатке између осталог у Служби имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остваривали на функцији односно пословима са којих су ступили на рад у те организационе јединице (члан 18. став 1.).

Одредбом члана 2. став 1. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала (“Службени гласник РС” бр.14/03...114/14), прописано је да плате старешине Службе и заменика старешине Службе и овлашћеног службеног лица у Служби, руководиоца и заменика руководиоца Посебне притворске јединице и запосленог на пословима обезбеђења у Посебној притворској јединици, обрачунава се и исплаћује у двоструком износу плате коју су остваривали на пословима са којих су ступили на рад у организационе јединице из члана 1. ове уредбе. Одредбом члана 3. став 5. и 6. Уредбе, прописано је да се приликом обрачунавања двоструког износа плате у смислу става 1 – 4 овог члана, не узимају у обзир додаци на плату утврђени законом. Додаци на плату утврђени законом запосленом коме се плата утврђује овом уредбом, обрачунавају се у складу са законом, другим прописима и колективним уговором.

У конкретном случају, тужилац је, као капетан запослен у МУП-у, на радном месту сузбијање крвних деликата у Одељењу за сузбијање крвних и сексуалних деликата, Управе криминалистичке полиције, Секретаријата унутрашњих послова у Београду, решењем тужене од 7.2.2006. године, премештен са 15.2.2006.године на радно место послови сузбијања убистава, отмица, изнуда и уцена са елементима

организованог криминала (ОСЛ) у Одељењу за сузбијање организованог општег криминала у Служби за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције. те је тада као овлашћено службено лице запослено у Служби за борбу против организованог криминала, испунио услов да му тужена обрачунава и исплаћује плату у складу са цитираном одредбом члана 2. Уредбе, односно у двоструком износу у односу на плату коју је остваривао на пословима са којих је ступио на рад у ову организациону јединицу. Како тужена у утуженом периоду није поступала по наведеној уредби, која садржи императивна правила за исплату плате запосленом у Служби и самим тим представља непосредни правни основ за исплату плате, то је тужиоцу проузрокована штета у виду мање исплаћене плате за утужени период, па му припада разлика између двоструке плате и плате коју је примио у утуженом периоду, у укупном износу од 2.093.193,52 динара, чији су месечни износи одређени према налазу вештака.

Из наведених разлога, другостепени суд је преиначио првостепену одлуку у ставу првом изреке и обавезао тужену да тужиоцу на име разлике мање исплаћене плате, за период од 1.10.2014. године до 1.9.2017. године, исплати износ од 2.093.193,52 динара, у појединачно одређеним месечним износима утврђеним вештачењем, са законском затезном каматом која тужиоцу припада у смислу одредбе члана 277. став 1. и 324. став 1. Закона о облигационим односима, почев од доспелости сваког појединачног износа, до исплате.

Одредбама члана 51. став 1. и 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање ("Службени гласник РС", бр.84/2004...52/2011), прописано је да је обвезник обрачунавања и плаћања доприноса из основице и на основицу за запослене, изабрана и постављена лица и лица која обављају привремене и повремене послове послодавац. Послодавац је дужан да доприносе из става 1. овог члана обрачуна и уплати истовремено са исплатом зараде, разлике зараде или уговорене накнаде за привремене и повремене послове, по прописима који важе у моменту исплате тих примања.

Како је према цитираној одредби послодавац обвезник обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање запосленог, у смислу члана 2. истог закона, то је преиначена је и одлука садржана у ставу другом изреке и обавезан тужени да за тужиоца уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО.

С обзиром на исход поступка и успех странака у њему, тужиоцу су досуђени трошкови првостепеног поступка и то: на име састава тужбе и једног образложеног поднеска износ од по 16.500,00 динара, на име заступања на пет одржана рочишта износ од по 18.000,00 динара и на четири неодржана рочишта износ од по 9.750,00 динара, на име трошкова вештачења износ од 20.000,00 динара, на име састава жалбе и посебне ревизије износ од по 33.000,00 динара, на име таксе на тужбу износ од 64.360,00 динара, таксе на првостепену пресуду и жалбу износ од по 59.266,00 динара, таксе на ревизију и на одлуку по ревизији износ од по 97.500,00 динара, све одмерено у смислу одредби члана 153. став 1, 154, 163. и 165. став 2. Закона о парничном поступку и према Таксеној тарифи и Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, важећој на дан доношења првостепене одлуке, као и трошкови другостепеног поступка

и то: на име заступања на два одржана рочишта износ од по 29.250,00 динара, одмерени према ТТ важећој на дан доношења другостепене одлуке, а што све укупно износи 664.392,00 динара. На наведене износе трошкова досуђена је и законска затезна камата почев од дана извршности одлуке о трошковима, до исплате, у смислу одредбе члана 277. и члана 324. Закона о облигационим односима. Тужиоцу нису досуђени трошкови за рочиште од 24.10.2019.године, с обзиром да на исто није приступио пуномоћник тужиоца, а како рочиште од 25.4.2019.године није одржано, то су одређени трошкови у износу од 9.750,00 динара, а не у висини од 18.000,00 динара, како је тужилац тражио. Имајући у виду наведено одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

Из наведених разлога, применом одредби члана 383. став 4, члана 394. тачка 4, и члана 165. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11...18/20), одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Тошић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**